

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/hasla-rzeczowe/22696,Sekcja-Ogolnopolska-Pracownikow-Przemyslu-Cementowego-Wapienniczego-i-Gipsowego-.html>
19.05.2024, 10:19

Sekcja Ogólnopolska Pracowników Przemysłu Cementowego, Wapienniczego i Gipsowego NSZZ „Solidarność”

Hasło wydrukowane w **Tom III**

Sekcja Ogólnopolska Pracowników Przemysłu Cementowego, Wapienniczego i Gipsowego NSZZ „Solidarność”, 1980–1981 państwowy przemysł mineralny materiałów budowlanych zatrudniał łącznie ponad 170 tys. osób, pracujących w 1336 zakładach produkcyjnych i 2289 zakładach pomocniczych. Branżę tę reprezentowały gł. 22 cementownie, zatrudniające łącznie ok. 24 tys. pracowników. 8 XI 1980 w Zakładach Przemysłu Wapienniczego Trzuskawica w Sitkówce k. Kielc przedstawiciele zakładowych komitetów założycielskich „S” oraz rad zakładowych ZZ Pracowników Przemysłu Budowlanego i Surowców Mineralnych z zakładów przemysłu cementowego, wapienniczego i gipsowego z całego kraju spotkali się z wiceministrem Włodzimierzem Cymbałą z Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych. Przedstawiciel ministerstwa, mimo braku porozumienia, przyjął do rozpatrzenia i ew. realizacji wnioski przedłożone przez działaczy związkowych. Tego samego dnia na spotkaniu w Sitkówce powołano Ogólnopolską Komisję Porozumiewawczą Pracowników PCWiG. Komisja nawiązała ścisłą współpracę z KKK Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w Gdańsku.

W skład OKP i jej prezydium wchodził członkowie z wyboru, przedstawiciele poszczególnych regionów oraz upoważnieni przedstawiciele zakładowych komitetów założycielskich „S” z poszczególnych przedsiębiorstw przemysłu cementowego, wapienniczego i gipsowego w kraju. Do prezydium OKP wybrano: przew. Krzysztof Borkowski (Zakłady Cementowo-Wapienne Góraźdże w Choruli k. Opola), Krzysztof Błaż (Cementownia Warszawa), Andrzej Czapczyński (Kombinat

Remontowo-Budowlany PCWiG w Nowinach k. Kielc), Franciszek Derc (Cementownia Wejherowo), A. Kisicki (Przedsiębiorstwo Transportu i Spedycji Cementu Luzem w Warszawie), Adam Kogut (ZPW Trzuskawica), Irena Ksyta (Zjednoczenie PCWiG w Sosnowcu), Edward Ludwikowski (Zakłady Wapiennicze w Płazie koło Chrzanowa), Ryszard Mareczek (Kombinat Cementowo-Wapienniczy Kujawy w Piechcinie w woj. bydgoskim), Zbigniew Nemeć (Biuro Projektów i Rozwoju Inwestycyjnego PCWiG-Oddział w Opolu), Marek Pasieczny (Cementownia Chełm), Władysław Sapa (Cementownia Strzelce Opolskie), Bolesław Sobolewski (Cementownia Nowa Huta w Krakowie), Bronisław Szczepaniak (Kombinat Remontowo-Budowlany PCWiG w Wierzbicy w woj. radomskim) oraz Eugeniusz Sztukowski (Kombinat Remontowo-Budowlany PCWiG w Opolu). Wg niepełnych danych z 10 XI 1980 struktury reprezentowane przez OKP liczyły łącznie ponad 17 tys. członków z 30 zakładów, zatrudniających łącznie ponad 26 tys. pracowników. W nast. mies. OKP podjęła negocjacje z MBiPMB, które 12 XII 1980 zakończyły się podpisaniem porozumienia branżowego z kierownictwem resortu BiPMB.

Ze strony „S” porozumienie sygnowali: K. Borkowski, A. Kogut (ZPW Trzuskawica), A. Czapczyński (KRBPCWiG Nowiny) oraz B. Szczepaniak (KRBPCWiG Wierzbica). Stroną zawartego porozumienia był także branżowy Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Pracowników Przemysłu Materiałów Budowlanych i Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego (sygnatariuszami byli Franciszek Godyn, Ryszard Kurzawa i Marian Sumik). Porozumienie przewidywało m.in. wprowadzenie nowego systemu wynagrodzeń wraz z podwyżkami płac, poprawę sytuacji w zakresie zaopatrzenia w odzież roboczą, opracowanie nowego wykazu chorób zawodowych, obniżenie wieku emerytalnego dla niektórych grup pracowników, odejście od centralnego planowania zadań produkcyjnych na rzecz planowania przez zakładowe Konferencje Samorządu Robotniczego.

20 II 1981 odbyła się w Opolu I Konferencja Przedstawicieli „S” Pracowników PCWiG zorganizowana przez OKP pod przewodnictwem K. Borkowskiego. Uczestniczyli w niej

przedstawiciele 80 zakładów branży cementowo-wapienniczo-gipsowej (brakowało przedstawicieli 2 cementowni). Obecni byli również przedstawiciele przemysłu izolacji budowlanej, przemysłu ceramiki budowlanej, przemysłu betonów oraz Centrum Informatyki Przemysłu Budowlanego i KKK Budownictwa „S”. OKP została przemianowana na Sekcję Ogólnopolską Pracowników PCWiG „S” z siedzibą w Opolu. Do prezydium weszli: przew. K. Borkowski, F. Derc (Cementownia Wejherowo), I. Ksyta (ZPCWiG Sosnowiec), A. Kogut (ZPW Trzuskawica), Janusz Simiński (ZCW Góraźdze) oraz B. Sobolewski (Cementownia Nowa Huta).

W V 1981 SOP PCWiG przedłożyła Radzie Ministrów PRL propozycję wydzielenia puli cementu na rzecz rolnictwa indywidualnego w ilości 1 mln ton. Postulowano, aby cement z tej puli był sprzedawany rolnikom na podst. wniosków opiniowanych przez terenowe ogniwa „S” RI.

W VI 1981 SOP PCWiG wystąpiła z inicjatywą mającą na celu rozwiązanie problemów związanych z pogarszającym się zaopatrzeniem rynku w węgiel, cement i mięso. Proponowano, aby co mies. 250 tys. ton węgla wydobytego przez górników w wolne soboty trafiało do cementowni, które z kolei zapewniałyby rolnikom zaopatrzenie w 250 tys. ton cementu, wyprodukowanego w wolne soboty. Rolnicy mieliby dostarczać odpowiednią ilość żywca na potrzeby górników.

30 X 1981 SOP PCWiG przedłożyła ministrowi pracy, płacy i spraw socjalnych nowe postulaty płacowe pracowników PCWiG. Działalność SOP PCWiG ustała z chwilą wprowadzenia stanu wojennego.

Po 13 XII 1981 internowano niektórych działaczy SOP PCWiG: A. Koguta, M. Pasiiecznego i B. Szczepaniaka.

W VIII 1989 KZ przy ZPW Trzuskawica w Sitkówce zainicjowała działania na rzecz odbudowy branżowych struktur „S” przemysłu materiałów budowlanych. Efektem tego było powołanie Krajowej Sekcji Materiałów Budowlanych „S” z przew.: 1990–1998 A. Kogut (ZPW Trzuskawica), 1998–2010 Zbigniew Błachucki (Lafarge Cement –

Cementownia Małogoszcz), od 2010 Tadeusz Ryśnik (Górażdże Cement SA w Choruli).

W 1989 państwowy przemysł mineralny materiałów budowlanych zatrudniał łącznie ok. 134 tys. pracowników, z czego około 20 tys. było zatrudnionych w 17 cementowniach. W 2012 łączna liczba zatrudnionych wynosiła niespełna 128 tys. W tym czasie oraz w l. nast. działało w kraju 13 cementowni. Łączną liczbę zatrudnionych w przemyśle cementowym szacowano na 25 tys.

W poł. 2014 w KSMB zrzeszonych było 1332 członków w 11 organizacjach zakładowych i międzyzakładowych. Poza strukturami KSMB pozostawały połączone organizacje zakładowe „S” z cementowni w Chełmie i Rudnikach, należących do korporacji Cemex.

Zbigniew Bereszyński

[Sekcje branżowe NSZZ „Solidarność”](#)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

[Zgłoś błąd](#)